

Evren Yağcı

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

1.9.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ağaç...

Son yaprağını da dökmüştü
Yağmur damlalarını yırtan
Kimsesizlerin dilek ağacı
Bu ayaz kışın ilk gününde.
Sayıklıyordu kaybettiklerinin ezikliğiyle.
Elinde bir şey tutuyordu sanırım;
Simsıkı göğsüne bastırılmış...
soğuk daha da yanaştırıyordu onu
Köklerinin dışarı uzattığı
Başka bir ağacın dibine.

Evren Yağcı

Alanya'ya Dair....

Ben böyle miydim be Alanya?
Bilir misin küçüklüğümü?
Bizim oralarda fazla yağmur yağmazdı...
Bunu senin hissettirmen şart mıydı?
Elimde oyuncak bir silah,
Önümde koşuşturan dostum...
Sen bilmezsin değil mi Alanya?
Kışın beyazlarla kaplanamazsın sen!
Soğukluğun sadece huyundan gelir...
Geceleri ayaza dayanamazsın sen!
Dayanıklılık korkundan sonra gelir...
Yalnızlık sarar seni sadece!
Ne yazıkki benide...
Yinede hayatımın en büyük lekesisin;
Kirli veya temiz,
Derin veya yüzeysel...
Sonuçta paklanamayan bir pisliksin!
Şimdi körfezini seyredalmış düşünüyorum.
Demek hala koynundayım...
Demek hala kaçmamışım senden!
Sakin üstüne alınma!
Sebebi sen olmayan mazeretim çok.
Kahretsin! ,
Gerçekten çok.....
Sen miydin beni buraya çeken be Alanya?
Cevaplar mısın sorumu?
Bizim oralarda fazla yağmur yağmazdı...
Bunu senin hissettirmen şartmıydı?

Evren Yağcı

Anı

Seni özlediğim her gece...
Her satırın sonunda...
Her kadehin son yudumunda...
Ve yeni bir ümitsizliğin başlangıcında
Kederlenip hatırlıyorum;
Hani şu Fener maçını izleyip
Öpüştüğümüz askeriye kumsalını.
Subayların iskeleyle kurdukları
Kavunsuz çilingir sofrasını.
Rüzgarın hoşuna giden,
Dalgalanan uzun saçlarını...
Saçlarını...
Saçlarını...

Evren Yağcı

Aşığım....

Ben aşığım....
Ama bilmiyorum ne yapmalıyım.
Biliyorum; seviyorum.
Hiçbir zaman olmadığı gibi
Yine ulaşamıyorum.

Suç benim....
Buraya kadar olmuş herşey.
Sanıyorum mutluyum.
Her zaman olacağı için
Belkide önemsemiyorum.

O da önemsemedi....
Gözümde herkes gibi değildi.
Allah kahretsin;
Hala değil!
Ama iş işten galiba geçti.

Bana çok geç dedi....
Bence değildi.
Şu kesin;
Bensizlik önemli değil!
Bensizliği toz bulutu gibi çevreledi.

Bensizlik önemli değil!
Onsuzluk önemli olmalı!
Bu yüzden
Sonsuza kadar kalacak.
Toz bulutlarımın çevrelediği
Aşk.....

Evren Yağcı

Aşk Esintileri

Dışarısı soğuk.
Havada yağmur taneleri.
Bende ise her zamanki gibi
Aşk esintileri.

Sesin boğuk.
Gözlerinde yaş taneleri.
Gidişin yokoluşum olur
Anla beni.

Evren Yağcı

Aşkın Emri!

Gözlerimden
Sensizliğin acısını anlamalısın!
Gözyaşlarımdan
Bir mutluluk gölü oluşturmalsın!
Sarmalısın beni sımsıkı,
Kokun sinmeli üstüme;
Bütün gece onu hissetmeliyim!
Gözlerini kaçırmamalı,
Sözlerini sakınmamalı,
Aşk duygun ağır basmalı
Ve mahvolmalısın!
Böylece beni anlayacaksın.
Gerçekleri semaya sığdıramayacaksın!
Buna izin verecek olan ben
Ellerini hiç bırakmayacağım!
Ellerime ihtiyacın olduğunu anlayacaksın.
Bana güvenmeyen sen
Kendini kollarıma bırakacaksın!
Çünkü beni seviyorsun, biliyorum.
Çünkü seni seviyorum, biliyorsun.
Çünkü bu kaderimiz hissediyorum.
Ve bu büyüğü sen bile bozamayacaksın!
Kader hayattır!
Ve hayat bir kere yaşanır!

Evren Yağcı

Atlar

Atları da vururlar
Sızlayan ayaklarından.
Dile gelen acı çekmekse
Ağlayalım arkalarından.

Atları da vururlar.
Kanları akar ırmağına.
Silah sesleri taze işe
Yankılanır yürek uçlarına.

Atları da vururlar;
Kimse yokken, geceleri
Kuzular eğer uyumuyorsa
Neden, ata olan hisleri.

Atları da vururlar.
Ölüm artık tek umudu.
Hala biraz korkuyorsa
Kalanlara olan oldu.

Evren Yağcı

Ayrılığım...

Ayrılığın ötesine geçmek kolaydı.
Tam seni beklerdim ki,
Kaybettiğimi anladığıın zaman,
Dizlerimin üstünde ellerim ellerini arardı.

Bir yaz yağmuru istemek zordu.
Bulutlar uzaklarda ağlardı ki,
Sen onları farkederek farketmez
Hepsi doğudan batıya kaçardı.

Bir sevgi kadar yüce,
Bir aşk masalı kadar yalan!
Hayallerimin ötesine geçmekte zorlandım.
Ve bunların hepsi ardımda kalan.

Evren Yağcı

Babam.....

Geceleri dönmek vardı
Dağlarından.
Yolun karlı sonuna koşardı
Uykularından.
Şehit asker sırtındayken süzüldü
Yanaklarından.
Göz yaşı sel olur,
Akardı yaylaların
Açıklarından.

Şafak dar gökyüzünde mavi mavi
Sökerken,
Bulunan köpeklerin haddi hesabı
Bilinmezken,
O en önde iki yıldızlı yakalı
Yürürken,
Köpeklerin iniltisi hiç olur,
Duyulmazdı dağların
Arkalarından.

Evren Yağcı

Bekleyiş

Beyaz atlı prensler olduk bir ara.
Dört nala koştuk poyrazlarla.
Pencerelerde beklendik;
Prenseslerin gözleri yollarda.
Ama nafiye, yok!
Ne gelen var, ne giden.
Nerede kaldı bunlar acaba?
Yoksa derman kalmadı mı
Beyaz atın nallarında?

Evren Yağcı

Belkisiz Aşk

Belki de bu şana yazdığım son şiir!
Kaleme aldığım son duygu, son sevgi.
Bak; gece çığlık atıyor benim için.
Volkanlardaki lavlar yüreğimdeki gibi
Kırmızı ve sıcak;
Ölümcül!

Belki de son gecem bu, son kadehim!
Resmine baktığım son dakikalar bunlar.
Korkma; belki seni ölünce de hatırlarım
Cennetteki aşk kuşları gibi
Beyaz ve küçük;
Cıvıl cıvıl!

Belki de iki kırmızı gül yetmedi sevgime!
Kendimi kandırdım günler boyu?
Bakma; aşk sarhoşuyum gelemedim kendime!
Sana verdiğim o iki kırmızı gül gibi
Sevdim ve soldum
Hiç sevgi göremeyince!

Evren Yağcı

Beni Öldürdüler Dün Gece...

Beni geçmişe gömdüler dün gece...
Ağlıyordum, nefesim kokuyordu.
İkiydi saat, ay farkındaydı.
Ötesi karanlık!

Beni geçmişe gömdüler dün gece...
Huzurumda kasımpatılar toplanıyordu.
Zararı yok, ölüm tatlıydı.
Gerisi boş!

Beni geçmişe gömdüler dün gece...
Duyuyordum, adım okunuyordu.
Son duamın nankör mısralarıydı.
Oku, yak!

Beni geçmişe gömdüler dün gece...
Sisin içinde kan kokuyordu.
Bu hayatın kanattığı son yaraydı.
Gör bak!

Beni geçmişe gömdüler dün gece...
Ağlama! Seni göz yaşı tutuyordu.
Sadece hatırla; saygısızca yaşandı;
Aşık olmak!

Evren Yağcı

Bırak da Hatırlayayım....

Mavileri sayardık dalgaların arasında
Birde oynaşan etekli yosunları.
Çıplaklığımız buluştuğunda derinlerde,
Şüzdüğünde güneşi denizden miğferimiz
Yalnız aşkımız kulaç atardı ufka doğru.
Bir ahenkli dokunuş sırasında
Canlanıverirdi yüreklerimizin sevdaları.
Uzandığımızda boylu boyunca sahile
Bizimle yuvarlanırdı yengeçlerimiz.
Yalnız nefret yanardı kumun üzerinde!
Paylaştığımızda bisküvilerimizi karıncalarla
Bilirim, eksik olmazdı duaları aşkımıza dair
Batmak üzereyken güneş uzaklarda
Gitmek zor gelirdi ayaklarımıza.....

Evren Yağcı

Bir Demet iğdem, İki Kırmızı Gül...

Sabah uyandığında kapıda
Bir demet iğdem,
İki kırmızı gül
Bulduğunda,
Aynı zamanda
Etrafa yayılmış kokumuda
Hissettiğini zannetmen
O eskimiş şarkımız yüzünden!

Evren Yağcı

Bizim Şehrimiz...

Sadık olmasada
Bizim şehrimizdi burası.
Güneşi onun dağlarında uyandırır,
Onun kumsallarında gözlerini kapatırdık.

Kalıcı olmasada
Bizi isteksiz kollarına alırdı.
Biz ise ona küfreder,
Aşkımızın sonbaharlarına sığınırdık.

Romantik olmasada
Maviydi derin suları.
Yunusları ufukta oynatır,
Martıları yağmuruyla ıslatır,
Bizi ise kaybedişlere hazırlardı.

Bizim şehrimizdi nasıl olsa:
Aşkları yalnızlık,
Kendisi yansımaydı.

Evren Yağcı

Cehennem

İçim yanıyor Cehennem!
Sevmekten mi, sevilmemekten mi?
Hiç bilemem.....
Bir şeyler söylemeyi beceremem.
Seni seviyorum gibi,
Az kaldı öleceğim gibi.
Ama hiç bir zaman yeltenemem.

Canım acıyor Cehennem!
Kalmaktan mı, Gitmekten mi?
Hiç diyemem....
Herşeyi ortada bırakıp gidemem.
Bulur ölüm, yine gelir,
Aşk acısı dile gelir.
Ama hiçbir zaman sevinemem.

Geceler uzuyor Cehennem!
Günlerden mi, sevgimden mi?
Hiç bitiremem.....
Kara karanlıktan ürpermem.
Nasıl olsa herşeyim onun,
Neyim varsa, neyim yoksa onun.
Bunun için ölüme terk edilemem.

Evren Yağcı

Daha İyi...

Gecemin ışığı loş; soğuk bir karanlık....
Bir resim çok şey anlatır önümde.
Dışarıda kayınlar koparır bağımızı;
Sen orada, dalgaların koynunda,
Ben burada, uzak ufkunda...
Biz böyle daha mutluyuz Alanya!

Göğsümü yırtar hatıralarım.
Önümde bir şiir gözyaşımı akıttığım.
Eriyen karlar mırıldanır şarkımızı.
Sen orada ebedi uykunda,
Ben burada cehennemin kapısında...
Biz böyle daha yitiğiz Alanya!

Kanlar içinde otopsi yapılır hayallerin.
Nedeni şüpheli bir ölümdür raporunda.
Yalanlar aşklar tek veda hutbemizi.
Sen orada, karanlığında,
Ben burada, yalnızlığımla...
Biz böyle daha ölüyüz Alanya!

Evren Yağcı

Devran(1/3)

Yanından gitmemem için
Kapının önüne çökerdin.
O da yetmezdi
Başlardın ağlamaya.
Ben ağlamıyorum derdin
Gözlerini kaçırmak için başın önde:
'Gözlerim ağlıyor! '
Bende gitmiyordum aslında
Ayaklarım yürüyordu.

Bir bardak çayın hatrına
Yalanlar birbirini aralardı
Sıcacık tebessümlerde.
Bembeyazdı renkleri;
Sadece biraz kirlenmişlerdi.
Rengarenk olsunlar diye
Biraz abartırdık geceyi
Yoksa semanın neresindedir
Moru,pembesi,mavisi?

Dakikalar metres tutunca saatleri
Kadranın kuytu sokaklarında
Hırçınlaşırdı masum yüreğin;
İzin vermezdi hiçbirşey için Tanrı'ya!
Sen elinden geleni
Ardına koymazdın ama
O'da etmediğini bırakmazdı.

Bende aksine
İçine ettiğim herşeyi
Yüzüstü bırakırdım.

Aslına bakarsan Sevgilim
Ayaklarım yürümek istemezdi

Ben giderdim.

Gözlerin dolmamaya yemin ederdi

Ben giderdim
Sen ağlardın
Devrana bağlanırdı herşey
Son nokta silinirdi hayata dair.

Sen ağlardın.....

Evren Yağcı

Devran(2/3)

Çayı iyi yapardın sen....
Çoban salatasını da.....
Senden güzel ağlayanı da,
Sebepsiz sevenide yoktu.
Gülsende arasına belli belirsiz
Benim bir parmağım yoktu:
Ağlatandım ben....
Çayını beğenmeyendim....
Benden ne çoban olurdu,
Ne de kader türküsü...

Kıyandım sana ben
Başka bir yeteneğim yoktu.

Devrana bağlanan
En son önemli halka,

Hayata bulaşan
Cansız bir gözyaşı,

Yoğun bakıma alınmış
Tütsü kokuları...

Avucunda başka birşey yoktu.

Evren Yağcı

Devran(3/3)

Çıldırılmış tütsü kokuları
Avuçlarında sımşık sakladığın.
Çıplak birer bakire gibi
Şuluk,titreleyen parmakların.

Yüreğim firarlara sevdalandıkça,
Kaçıştıkça duygularım
Yağmurla birlikte
Ömrümün mazgallarına
Can çekişir nabzın!

Dile gelir destansı türküler;
Devrana ağıtlar yakılır.

Dolunay vakti sehere doğru
Titrer bakire parmakların
Yüreğime son kez dokunurken.

İşte şimdi ağla Sevdiğim
Güzel ağlıyorsun sen.....

Sepyalara saklanır
Güney kırlangıçların.
Düğümler çözülemez olur
Yıllanmış kitabelerde.
Sevdan öfkelerime mehaş olur
Ama bendeki siteme ne çare?

Kaldırıp atarım tutkuları:
Hangi gururlu şehir
Damarlarında barındırır bu utancı?

Kambur doğmuş birkere benim sevdam
Doğrulamaz yangınlara

Ben giderim.....
Devran döner.....

İşte şimdi ağla Sevdiğim
Güzel ağlıyorsun sen.....

Evren Yağcı

Dinle Sevgilim!

Dinle Sevgilim,
Bari sen gitme, bırakma beni!
Her zaman yanımda kal, terketme beni!
Koskoca sevgiler ve küçük bir ev...
Yoksa mutlu etmiyor mu bunlar seni?

Dinle Sevgilim,
Şimdi buralar soğuk; kar yağıyor.
Yalnız oturuyorum şöminenin başında.
Yalnız bekliyorum güneşi ve maviyi.
Bari artık geri dön, çıldırtma beni!

Dinle Sevgilim!
Aniden olaylar vurur geçmişi.
Bir tokat gibi iniverir yüzüne!
Öyle bir insandır ki bunu yapan kişi
Bari sen yapma, unutma beni!

Evren Yağcı

Doğum Günü(Hediye)

Bugün yanında olmak isterdim.
Bir damla gözyaşıyla gülümsemek,
Ellerini sımsıkı tutup,
Geçmişin çocuğunu uyutup
Gözlerine gizlenmek isterdim!

Günün hediyesi olmak isterdim.
Sevgiyle ellerine verilmek,
Toz pembe bir paketin içinden çıkıp,
Seni bütün benliğimle içime alıp
Tekrar paketlenmek isterdim!

Ve ölüm günün olmak isterdim.
Sonsuzlukta birlikte anılmak,
Mezar taşına siyah siyah kazınıp,
Hafif yağmur yağışında ıslanıp,
Yağmur dindiğinde,
Bu kimsesiz seherde
Seninle buharlaşmak isterdim!

Evren Yağcı

Dostluğun İyimsen Cehennemi'nden...

Gece yıldızları elime serpiştirirken
Bir gece daha sensiz içiyorum Dostum!
Esmer suratını özlüyorum her satırımda,
Usandıran, bayat espirilerini...
Ama hala gülüyorum
Solucanın bağırsakta, bağırmakta
Yaşayabildiğini kanıtladığına...

Üstad bu akşam kokusunu alamıyor sümbülün;
Yağmuru yağdıramıyor ki aksın 'Bir Sel Gibi'...
Kadehi parçalayamıyorum elimde!
Bir kadeh sonra ben parçalanıyorum!
Dibini getirdiğimiz viski şişesi
Farkedilmeden duruyor hala yatağımın altında.
Ağzımın içki kokusu
Yayılr özleminle odamın dört duvarına...
Sen olsan şimdi, erkekliğe bok sürülmesin diye
Farkettirmezdim çakır keyifliliğimi bu gece
Ve ağlardım omzunda hıçkırarak eserime; çaresizliğime...
Ama sen yoksunki sersenişler aralansın yansımalarda?
Yoksunki tamburlar ney ile sevişsin!
Olmalıydın Dostum, içmeliydik bu gece birlikte!
Sıkışmalıydı vezirimin hamlesiyle şahın köşeye...
Her zamanki gibi Cehennemi sevdirmeliydik insanlara!
Hatta Tanrı'nın Cehennemi yaratacak kadar
Kötü olmadığını savunmalıydık çılgınca...

Ege'nin denizi Akdeniz'den soğuktur Dostum!
Hafızanı üşütmeyesin oralarda? ,
Notalarını eksiltmeyesin Alanya'nın hüzünlü şarkılarının?
Bilirim sen sindiremezsin;
Korkutur başka kaldırımların ıslaklığı;
Yatarken üstünü dostlukla ört her gece
Ve annemin -kahvaltı mimarımızın-
Sevgi dolu bağırtılarıyla uyan yeni bir güne...

Gece bir kez daha başlarken gösterisine
Sensizliğe isyan edip içiyorum Dostum!

Evren Yağcı

Eskişehir Rüzgarları

Eskişehir rüzgarları esiyor bugün.
Alanya'ya rastladığının yedinci günü.
Yüreğim bırakıp özlememe izin veriyor.
Her geceden farklı bu gecede
Kabusu daha elemli görüyor bugün.

Eskişehir rüzgarları esiyor bugün.
Yelkenleri fora ettiren kaptanı
Cesurca gemisini akıntıya bırakıyor.
Bekleyenleri gözyaşı döksede geride
Alaboraya daha çok yaklaşıyor bugün.

Eskişehir rüzgarları esiyor bugün.
Bülbülün altın kafesteki çilesi
Paslanmaya yüz tutarak devam ediyor.
Kanatları sebepli kireçlensede
Herşeye rağmen uçmaya çalışıyor bugün.

Eskişehir rüzgarları esiyor bugün.
Toprakla birlikte yanan kefeni
Geceleri külleri başına üşüşüyor.
Soğuk suyla aldığı son abdestinde
Ayaza rağmen üşümüyor bedeni bugün.

Evren Yağcı

Eskişehir....

Güneşin vurduğu bu sokaklar...
Bu yeşil evlerin bulunduğu yerde...
Hepsi tek katlı, bahçelerinde...
Pencerelerin önlerinde beyaz leylaklar...
Bazen rastlıyorum;
İki katlı ahşap evler...
Pencerede kirli, kısa bir tül...
İçeride siyah beyaz bir televizyon...
Çatıda yuva yapmış beyaz bir bülbül...

Bazen etrafa yayılır çöp kokusu.
Ama insanın hoşuna gider, gariptir!
Bir kadın bu koku içeri girsin diye
Tülünü çekmiş, pencerelerini açmış
Hayata gülücükler saçıyor
Kucağında bebeği ile.

Ve Evren bunların birinde kalıyor.
Bir zamanlar Eskişehir'de
Şimdi hatıralar bir bir yokoluyor
Bu sefil Alanya kentinde!
Hayatın çekilmez tarafları
Ve bununla birlikte bir aşk!
Birde sebepsiz fırtınaları...
Bu köhne Alanya kentinde....

Evren Yağcı

Filozof

Korkuyorum; bana öğüt ver sokrates Amca!
Kördüğüm yollarda virajlara son hız giriyorum.
Kalbimin beynime giden emniyet kemerini bağlamadan,
Kaldırımdaki duygusal -sersem- insanlara dikkat etmeden
Birde gözlerime kanlı mendil bağlıyorum.

Saklıyorum; söyleyemiyorum Sokrates Amca!
Dudaklarım tutkallanıyor karanlık odalarda.
Bir yudum deli sevda ateşi için,
Mantiğın duygulara mağlubiyeti için
Kendi eklemlerimin kanatlanmasını engelliyorum!

Çalışıyorum, beceremiyorum Sokrates Amca!
Hayatımı senin gibi sorgulayamıyorum.
Etik sorunları görmezden geldin,
Hiç aşık olmadın, hep yalnızca deliydin.
Ama bende sofistlerden nefret ediyorum.

Evren Yağcı

Geçmiş...

Birde bu ayrılık olmasa!
Ölüm ile birleşip yanibaşında bitiveriyor.
Hatırlatıyor sana Ankara günlerini.
Geceler uzuyor, gündüzler kısalıyor.
Bir samyeli gelip sana elini uzatıyor.

Sen bir soğuk el değil, Ankara'yı istiyorsun.
Sarı saçlı, mavi gözlü o güzel kızı düşünüyorsun.
Şimdi sadece rüyalarında gördüğün,
Uyandıktan sonra herşeylerini unuttuğun,
O mis gibi ter kokan dostlarını özlüyorsun.

Hele şu martıların çığlıkları!
Geceyi büsbütün yırtan o haykırışları.
Çok daha fazla yara açıyor yüreğinde.
Geçmez oluveriyor bu güney kışları.
Kimse silemiyor gözlerindeki sıcak yaşları.

Sen o sıcak yaşlarının içinde kaynıyorsun.
Kenidini bir güzele daha kaptırıyorsun.
Belki seviyorsun, belki sevmiyorsun.
Belki de hala maviyi özlüyorsun.
Aslında sen sadece kendine kızıyorsun.

Evren Yağcı

Gizli Bahçe

Giremedik gizli bahçenize.
Koklayamadık çiçeklerinizden.
Biraz kırgın, bir damla göz yaşı...
Döndük yine bulutlarımıza.

Gizleyemedik sevgimizi.
Çıkamadık aydınlığa.
Kaybettik yakınlığımızı.
Öldük yine umutlarımızla.

Göremedik sevgi ağaçlarını.
Giremedik bahçenize.
Kırgın olmamıza gerek yok.
Nasıl olsa öleceğiz yine;
Her anda, her nefeste.....

Evren Yağcı

Güllerimsiz

Bir gülünün solduğu ben,
Ellerimi açmış Allah'a dua ederken,
Bir gülümün daha solduğunu öğrendim
O uçsuz bucaksız bahçemdeki!
Bir kere daha öldüm belki.
Tekrar baharın gelmesini beklemek
Kırmızı güllerimi getirir mi ki?
İşte bu bilinmez! ; canın yanar!
Gözünden bir damla daha akar.
Toprağın çatlaklarını oluşturan nehir
Kurutur mu güllerimi bir daha?
Yoksa başka bahçelere mi uzanır?
Ben ne yaparım ya da bundan sonra?
Güllerimsiz; yalnız başıma.
Yoksa artık kasımpatı mı eksem
Verimsiz bahçemin toprağına?

Bütün güllerinin solduğu ben.....

Evren Yağcı

Gülme!

Gülme!
Gamzelerin ısıtıyor,
Yüreğime süzülüyor.
Çıldırarak gibi oluyorum;
Başım dönüyor.
Güzelliğinden
Efkar dağıtıyorum
Geçmişin izlerine!
Gülme!

Evren Yağcı

Güzel Kız

Bana öyle bakma Güzel Kız;
Kırmızı yapma utangaç yüzümü.
Bana öyle bakma Güzel Kız;
Unutuver, çek git bu günü!
Bana öyle bakma Güzel Kız;
Sadece unutma!
Sana verdiğim o kırmızı gülü!

Evren Yağcı

Hâl

Yorgun gözlerinde umutsuzluk!
Yine senin bulutlarındayım.
Kanatmadan yaramı ilerliyorum!
Yüreğimin kavisli yollarındayım.

Masum duruşunda ruhsuzluk!
Yine resimlerin etkisi altındayım.
Herşeyin farkındalar biliyorum!
Son aşk mevsimi kahrındayım.

Ağaran saatlerde uykusuzluk!
Yine senin etkin altındayım.
Saatlerce süren sebepli acı...
Ama uykum geldi;
Az sonra yatağımdayım!

Evren Yağcı

Hasretin Üç Mısralısı

Buralardan gitmek istiyorum.
Vefasız bir yaşamın başlangıcında
Yalnız olmak istiyorum.

Başka birini sevmek istiyorum.
Şiirlerimin her mısrasında
Öndan kederleniyorum.

Ömrümü geçirmek istiyorum.
Yalnız ve soğuk akşamlarda
Şimdiden titriyorum.

Ve aşık olmayı özlüyorum.
Ne ki çare buralarda?
Bir kadeh daha dolduruyorum.

Hayat diyorum, ölüm diyorum.
İki çizgi arasında
Gidip geliyorum, gelip gidiyorum.

Evren Yağcı

Hatırladığım...

Çocuksu ruhlarımızla
Aşardık sokakları
Yolun sonundaki
Sonsuz maviye doğru.
Hikmet yine sarhoş;
Beklerdi bizi voltalarıyla.
Koynumuzdaki gitarların
Kokusunu aldığında
Heyecanlanır; ayılıverirdi.
Her güneşli gün
Yeni bir sevgiyi,
Her yağmurlu gökyüzü
Farklı bir sitemi dökerdi
Parmak uçlarına titreyen.
En çok seninle ilgilenirdi
Sevimliliğine tutuklanan
Herkes gibi!
Ve bende aslında
Seni öğrenirdim
Sessiz akorlardan çok.
Denizi özlerim şimdi
Kısıtılmışçasına;
Bize saatlerce dalgalarıyla;
Ritm tutturan mavileri...
Gitarımı özlerim
Kollarının arasında
Tavan arasında, tozlu, ilgi bekleyen...
Hikmet'i özlerim; varoşluğunu
Ruhumuzu besleyen
Kalbini özledim...
Seni özledim
Bu gece yine.....
Yanı başımda,
Başın omuzumda
Ben beceremediğim halde
Gitar çalarken
Hoşuna gidermiş gibi
Dinleyişini özledim...

Evren Yağcı

Hayal

Dudaklarım kurudu.
Aynaya baktım;
Allah'ım ben miyim bu?
Yatağıma yattım.
Dörtten sonra akşam,
Gerisi hatırlamıyorum!
Hadi Murat!
Son bir tur!
Bahçenin arkasında bas gaza!
Sıkıyorsa ellerini bırak hadi!
Ama son kez yap ne olur?
Çünkü bu son bir tur!

Öbür dörtten sonra sabah.
Kuru dudaklarımı ıslatıyorum!
Güneyde ezan,
İmam hep aynı imam!
Dışarıya baktım;
Allah'ım neredeyim şu an?
Geçen gün dışarıya baktım;
Nerede benim çimlerim?
Muratın bisikleti?
Gecenin kayan yıldızları?
Nerede?
Neredeyim ben Tanrı'm?

Evren Yağcı

Hayal Aşkı (Sıcak Saatler)

İskeledeyim; etraf bence soğuk ve ıssız.
Sedat Yalçın gibi başlıyorum söylenmeye.
Martılarla.
Ve biraz da felsefe.

Bir Buket Hazal'ım yok yanımda.
Bir de mavi kamyonetim Abbas.
Yalnızım, yani tek başıma; sensiz.
Ne Rifat Hazal'ın denizden geçiyor tankeri,
Ne de Cehennem Cevdet'in devriye polisi....
Hele içlerinden en çok özlediğim
Cahide Sultan'ın uduyla söylediği
Minür Nurettin Selçuk bestesi....
Şu anda ise önümde sadece
Tek dostlarım olarak andığım
Martıların çığlık sesleri.

Bankımızdayım; etraf soğuk ve sensiz.
Sedat Yalçın gibi başladım şiirlere.
Hayalinle.
Ve biraz da felsefe.

Evren Yağcı

Hayat

Ne zaman elimde çiçekler
Koşsam yağmurlu baharlara,
Ne zaman tabanlarım çıplak
Çıksam karlı yollara
Ve ne zaman sevsem ölümüne
Lavlar püskürtür yüreğim;
Varır kimsesiz dağlara.

Kötü zaman gelince erir
Kehribar, beyaz bir buz dağı.
Kötü zaman gittikçe kötüye
Öter çığlık içinde mağ kuşları.
Ve kötü zaman iyileşmeye yakınken
Geceleri ağlar şeytan.
Kalır ortada sahte göz yaşları.

Evren Yağcı

Hersey Uğruna

Kan kusana kadar içmeliyim.
Ayakta duramamalı, kendimden geçmeliyim.
Ve bence artık bitmemeliyim.
Ufukta kızaran güneş uğruna.

Olmadı; bir daha ağlamalıyım.
Bir daha ayakta durmaya çalışmalıyım.
Ama becerememeli, uşanmalıyım.
Kaynayan deli nehir uğruna.

Keşke yüreği maviye kaysa sabahın.
Daralsa sokak kaldırımlarında geçmişin.
Yansa malum damarın ulaşmadığı yüreğin.
Fazilet için çırpınan martı uğruna.

Kansa saflığın bütün cesaretinle.
Olsan garibin bütün benliğinle.
Dilini ısırсан o ela gözlerinle.
Senin için kül olan bu deli uğruna.

Evren Yağcı

Hüzünlü Bir Özlemdir Yokluğum...

Kaçacağım bir gün bu sahilden!
Belirsiz hüzünler kavuracak içinizi.
Geçmişim yalan kusacak önünüze
Ama hüzünler sizi asla terketmeyecek;
Unutturacak kötü izlenimleri.
Bulmak mümkün olacak mı eski neşenizi
Bensiz soluyan bu hayalsiz kentte?
Siz pişman olsanızda gereksiz,
Ben bulutlarımdaysam hissiz
Ümitsiz bırakacağım yarınları!
Çocuk kalacak hep güney tarafım...
Belirsiz hüzünler kavuracak içimi.
Hayallerimle başlayacağım kabuslarıma
Ve kabuslarımla bitecek düşlerim.
Uzaklaşacağım saf yüreklerinizden!
Atın papatyaları artık ellerinizden.
Titrek ağıtlar mırıldanmak vakti şimdi,
Yas şiirlerine ağlama vakti...
Belirsiz hüzünler yaksın içinizi!
Ama uzak tutun beni mateminizden

Evren Yağcı

Hüzünlü Dostluklar Cehennemi'nden....

Ayık mıyız hala Dostum?
Doldur bakalım kadehi.
Sen yak sigaranı...
Ben kullanmam biliyorsun!

Cehennemin dibine mi hasretiz:
Ne bu ahkamlarımız? !
Ağla tabii, açılırsın.
Yabancı mıyız? ; ayıp ediyorsun!

Yansıyalım bakalım 'Yansımalar'dan
Aç sesini kalbinin sonuna kadar.
Yine mi aşıksın birisine?
Muhtemelen şaka yapıyorsun!

Kaldır kışını gidiyoruz;
Yakamozu yağmalayacağız bu gece
Kumsallar bize hasret nice
Ama dur; sen korkuyorsun!

Defnetme vakti geldi hatıraları
Yeni sayfa kolay açılmayacak bir daha
Püsküllenmeyecek menekşeler baharda.
Ama ne yapalım; gidiyorsun!

Kalmanı bekleyecek yüreğim yok.
Geçmişe dair özlemim buram buram
O'nu çok özlüyorum ta derinlerimde
Beni sen bile anlamıyorsun!

Sende herşeyimin bir parçasıydın
Şimdi hiçbirşeyim kalmadı.
Beni hayata bağlayan herşeyimle birlikte
Sende can çekişiyorsun!

Evren Yağcı

Islak Birliktelik

Böyle akşamlarda olurduk birlikte.
Sokaklarımız ve paçalarımız ıslak.
Güneyden deniz kokusu...
Gözlerimiz yağmurun izlerinde.
Tek bir şemsiye elimizde.
Yüreğimizde aşkın dokusu...
Kaldırımlar şimdi üzerime geliyor
Sokak lambaları soğuk boşalıyor.

Soğuk bahar; üşüdün değil mi?
Bedenin sahiplensin bedenimde.
Dudakların her zaman böyle
Utangaç ve ıslak olsun.

Vakit puslu ve karanlık olduktan sonra
İkimizde de aynı ayrılık korkusu...
Ellerim ellerinden ayrılacak,
Bir sensiz sabah daha başlayacak.

Böyle akşamlarda yağmurlu sensizlikte
Gözlerim bulutlar gibi ıslak
Çıldırısıya yosun kokusu...
Sen kokuyorsun damarlarımda.

Evren Yağcı

İhtar...

Sus! Yoksa ateş ederim.
Kıyamam zannetme yanılırsın!
Deliyimdir biraz, iyi bilirsin!
Çok ağlarım arkandan sebepsiz.
Gözlerini özlerim son kez aralanan.
Kalbinin atışını dinleyemem
Göğsüne yatıp saatlerce
Sıcaklığın kaçır gider
Tenimden çok uzaklara.
Gözlerin yeter kelimelere nazaran.

Sus! Yoksa ateş ederim!
Konuşmayalım saatlerce karanlıklarda
İstersen şarkımızı mırıldanabilirim kulağına
Hayallerimizin romantik bestesini
Dudağına kondurabilirim çaktırmadan
Ama sebepsiz söyleyemem
Gülmeli yanarken bile avuçların
Yanağımda kayarken nazikçe
Hissetmelisin hisleri hissizce
Nedenini hiçbir zaman anlamadan.

Sus! Yoksa ateş ederim.
Yapacağımdan şüphelisin bilirim.
Ama bu son ihtarım yemin ederim.
Sus! Konuşma, yalnızca sarıl bana.
Kokunu özledim.....

Evren Yağcı

İki Arada Bir Cehennem

bizim yıldızlarımız vardı cehennem
her gece olmasa da arada bir
yüzünü gösterip gülümseyen aydedemiz
boşaltmaya korktuğumuz viski şişemiz
bir de hiç bitmeyen serzenişimiz

aşklarımız da oldu bizim
intikamlarımız da
ya da biz öyle sanıyorduk
ne dersin ha?
biz dağa küsmüştük
dağın haberi olmamıştı oysa

dağ da suçsuzdu belki
biz orda burda zıplarken
ne zaman diken batsa ayağımıza
hep dağa küfrederdik
yine de severdik onu
değil mi cehennem?

severmiydik gerçekten,
yoksa sevdiğimizi mi zannederdik?

biz aşkı da ya geç
ya zamansız tanırdık
sanki bir uykudaydık
uyandığımızda çırılçıplaktık
utanırdık

ama severdik be cehennem
yanlış ta olsa
zamansız da olsa
severdik
gece yaralarına kadar içer
yıldızlar bile uyuduğunda
sevdiğimizi rahatsız ederdik

hep geç kalırdık
telefon ederken bile
seni seviyorum derken bile_
hatalarımız olurdu bizim

boşver biz iyi ayık numarası yapardık
tiyatrocuyduk ne de olsa
solucanı her yerde
her zaman yaşatmak gibi
cehennemin ateşini söndürmek gibi
tanrıyı kendimizce yorumlamak gibi
sevmek gibi...
geç te olsa
zamansız da olsa
sevmek gibi hünerlerimiz de vardı şüphesiz

herkesin aynı fabrika ürünü olduğu dünyada
farklı iki yıldız gibiydik
iki pırıltı
iki kor ateş.....
Cehennem gibi.....

(Herşeye rağmen özlüyorum seni Eski Dostum.....)

Evren Yağcı

İtiraf

Aşkı sadece O'nun gözlerinde gördüm;
Islak ve yorgun o masum gözlerde.

Son dokunuşlarında deniz kokan ellerinin
Karanlıkta çaresizca titrediğini gördüm.

Ağlamanın nasıl bu kadar kolay olduğunu,
Terkedişin ise soğuk çaresizliğini gördüm.

Tek değer verdiği insanın nankörlüğünü
Ve aslında başrolde oynadığını gördüm.

Yakamozu dağıtan çığlıklarını hissettim;
Kaybedişin kabullenişini anlatan çığlıklarını.

Dizlerinin üstünde son kez bana bakıp
Yüreğinden kopan feryadını hissettim.

Kırların tek sümbülünü koparmayı haketmediğimi,
Koklarken yavaş yavaş solduğunu hissettim.

Yüreğini kaplayan katı parçacıklarını,
Arkasına bile bakmadan gidişinde hissettim.

Gözleri hissetmekti,
Dudakları çaresizlik...
Çaresizliği hisseden
Dudakların ve gözlerin
Aptal sevgilisiydim ben!

Evren Yağcı

Kahr...

Ölümüm olacaksın!
Gözlerin ağlamaklı,
Saçların dağınık.
Ne olur böyle çıkma karşıma!
Ölümüm olacaksın!

Evren Yağcı

Karanlık

İşte Şu anda bu gördüğün,
Bu sıcak ateşlerde söndüğün,
Bak yine her zamanki gibi kördüğüm,
İşte bu karanlık, o karanlık!

ader ile Azrail'in çarpıştığı alan,
Ölüm ile yaşamın buluştuğu mekan,
Poyrazlardan geriye tek o kalan,
İşte bu karanlık, o karanlık!

Sevgide hiç kusur etmeyen,
Güzel sevdiğiniz gibi gülmeyen,
Korkunun örümcek ağına düşmeyen,
İşte bu karanlık, o karanlık!

Evren Yağcı

Karanlık G

Gitme vakitimiz geldi Sevgilim.
Mutlu olma vaktimiz geçiyor bile!
Tutarsız soğuk vursada gözlerine,
Titretsede ay ışığı kirpiklerini
Kamılamalı sevdamız yüreğini.

Artık yola çıkmalıyız Sevgilim.
Son defa olmasında sakın
Sen yinede bir p beni!
Tut elimi sımsıkı ve takip et yüreğimi.
Gözlerini yum geçmişin karanlıklarına.

Sabaha kalmayalım Sevgilim.
Güneşimiz artık başka bir yerde doğmalı!
Son olsun ağlamalısın belki ama
Yalvarırım bir daha olmasın.
Bu karanlık g ile
Benimle sonsuz coşkuya koşmalısın.

Evren Yağcı

Karşılık...

Suratıma karşı...
Ağlamaklı...
Eğlerimi kavrayışın...
Dişlerin kenetlenmiş...
'Sensiz olmamam!'
Diye haykır sabahın köründe
-ki tutuşsun meşalelerim
Umutsuz gönöl konağında...

Evren Yağcı

Kaybedilen Yaşanmışlıklar

Tükenişlerimi yazdım artık kalbime.
İstiraplarımı gömdüm gözyaşlarına.
Hep ben galip geldim belki ama,
Martıların dostluğunu kaybettim!
Yağmurları durdurdum sonbahar sokaklarında,
Mutluluktan ıslanmış kaldırımları çiğnedim!
Martıların çığlıklarını hissettim
Toroslarda dertli dertli yankı yapan;
Kulaklarımı tıkamadım belki ama
Asla hissedemedim neler söylediklerini!
Çıkamadım hayatımın handikaplar burgacından
Ve koklayamadım gerçek semayı.
Denize karşı döndüm karanlıkta
Arkamda bırakarak pembe bulutları;
Kucakladım tutarsız tutkuları;
Beni utandırdı bütün efsaneler!
Ve belkide hiç anlamadım
Bu soğukta martıların yokluğunu!
Alın efsanelerimi bulutlara taşıyın Ey Martılar!
Sizden tek bunu istiyorum;
Bana bütün yaşanmışları geri verin artık!

Evren Yağcı

Kıskanç

Yorgun martılar dalarken denize
Şehir mahçup, bize bakıyor.
Titrek dudaklarım dokununca yüreğine
Şehir çılgın, bizi kiskanıyor.

Evren Yağcı

Kime Diyorum...?

Nankör kader savaşı
Başladı artık ikimiz için.
Savaşmadan kazanmak isteyen
Anlaşılmaz bir Tanrıçasın sen!
Ben ise yorgun, beyaz bir at
Sevgim için direnip, tökezleyen.

Evren Yağcı

Martılar...

Bir gün olur buralardan da giderim.
Arkamda bırakırım o pembe bulutları.
Herşeyi unuturum bir anda.
Geriye tek bir şey kalır;
Gelecek!

Bir gün olur bir yerde ölürüm.
Soğuk vücudum sıcacık toprakla buluşur.
Güneş ve ay gözlerimde kaybolur.
Geriye sadece bir tek şey kalır;
Martılar!

Evren Yağcı

Nazlı Yağmur

Beklerdik kaybettiğimizde
Yüreğimize kan taşıyan damarları
Bu تنها köşede.
Ve bulutun beyaz kesildiği,
Şeklini acıya benzettğimiz,
Nazlı yağmuru.

Koklardık geceleri;
Karanlığın ortasında
İki aşk cengaveri.
Yıldızların geceye bulandığı
Bulutların arasından görebildiğimiz
Nazlı yağmuru.

Evren Yağcı

Nedensiz Sevişmeler

Nedensiz sevişmelere tutsak etmiştik sevgimizi.
Bir avuç heyecan kasırgasıymış hayallerimiz.
Tükenmek için hazırlanan kalplerimiz
Üzgün ve mahçup birer esir şimdi.
Oysa saatlerce sürerdi sevişmelerimiz;
Dokunuşlar son bulmazdı duygularımızda.
Gözlerini kapatırdın
Ve sadece beni hisseder,
Beni dinlerdin o zamanları...
Şimdi ne yaparsın bilmem? !
Ben yalnızlığımın bir başıma
Fal açıyoruz umutlara bu gece.
Yağmur yağmıyor bu yaz gününde ama
Yakamoş her zamanki gibi dökülüyor denize.
Korktuğun yengeçler gece dansına devam ediyor,
Ama pek birşey hissetmiyorlar zannedersen;
Gözyaşı göremiyorum çünkü kirpiklerinde;
Çünkü aldırıyorlar sanırım karşılıksız duygulara
Senin mum alevi ıstıرابındaki yüreğin gibi.
Nedensiz sevişmelere kurban vermek
Bana göre değil çıplak duyguları,
Bana göre değil sensiz hayatı kavramak!
Karanlık ve soğuk bir odada
Ömür boyu avuçlarımda sen kokusu,
Dokunuşlarında alevlenen tenimin dokusu
Hesap vermem için kamçılarlar
Yüreğimin bencil ve gururlu tabanlarını.
Onun acısı namert ağlaması kadar ama
Senin yokluğun ölümün kara sonbaharı.....

Evren Yağcı

Öğüt -2-...

Sakla sevdanı
Doğamayan güneşin
Islak seherinde.
Yak bulutları
Görkemli fırtınalar oluşsun
Cahil yüreğinde.

Evren Yağcı

Öğüt...

Ağlamak için
Göğsüne yaslandığımda
Sakin gevşeme;
Sende ağlarsın!

Seni son kez
Görmek için aradığımda
Sakin çıkma karşıma;
O katı yüreğini dağlarsın!

Evren Yağcı

Ölümüm....

Bünyem buna dayanamaz belkide..?
Ölüm o kadar korkutmuyor beni!
Bir gece vakti; yatakta; huzur dolu
Ölüm aşmış olacak bedenimi!

Büyük ihtimalle üzülecekler bulduklarında.
Sabaha karşı onbir-oniki sularında.
'Evren' çılgınları yükselecek bir anda.
Bilen yok ki asıl halimi!

Bir çiçek kuruyup gidecek budaklarında.
Dua dizeleri olacak hep dudaklarında.
Evren şimdi bir albatrosun kanatlarında.
Kaçmakta buldu bu dünyadan çareyi.

Bundan sonra yaşayacak o bulutlarda.
Geleceğin sonsuz ve mutlu kuşaklarında.
Üzülmecek hiçbir şeye bundan sonra.
Başarabilmek önemlidir şimdi gülmeyi.

Evren Yağcı

Özlem....

Ayaz kokan boş sözlerde,
Sabit bakışlı donuk gözlerde
Huzur bulduğumu sandım!
Geçmişimi yüzsüzlüğe bulayıp
Şeytanın ağzına tıktım!
Özlediğimi ve özlendiğimi hissettim.
Karanlık odalarda kilitli kapılar aradım.
Kokusunu hissettim denizin; ulaşamadım.
Kavak ağaçları yüzüme kustu rüzgarı;
Ama ben yetinemedim!
Bugünü yaşamak dünden zor geldi bana.
Herzaman geçmişi özlemekten bıksamda
Hatıralar tahrik etti yüreğimi.
Yeşillerimde top oynayamasamda
Hala ezan okunduğunda gidiyorum eve.
Ağladığımı hissettirmemeye çalışıyorum
Beni yanlış tanıyan herkese!

Evren Yağcı

Remzi Baba

Sakallıdır, heybetlidir Remzi Babam.
Kuvvetlidir, korur herkesi düşmandan.
Sorun çözülmez; dönmez O deli kandan.
Vallahi ne serden vazgeçer, ne de yardan.

Erkektir ama duygusaldır Remzi Babam.
Girildimi hiç çıkılmaz bahçe avlusundan.
Ağlatır seni; ezan duyulur uzaklardan.
Meşe taze yapraklarını savurur ormandan.

Öldümü kaldımı bilinmez Remzi Babam.
Son gördüğümde kan akardı haylusundan.
Hiç ayırmayacaktınız O'nu konağından.
Remzi Babam ölmez; merttir O,
Remzi Babam kaçmaz; inattır O.
Şimdi sıra size geldi; kaçın O'ndan!

Remzi Babam paltosunu savuşturarak gelir.
Silahını beline kuşanmış, beyaz atıyla gelir.
Meşe tohumları atın nalları altında ezilir.
Ezan sesleri uzaklardan duyulmaz, kesilir.

Remzi Babam'ın avlusunda yeller eser.
Bahçedeki ağaçlar bir bir kırılır.
Yapma Remzi Baba! , üzme kendini böyle!
Ama dinleyen kim; bahçenin ortasına yıkılır.

Evren Yağcı

Ressam

Kendi yaptığı şakaya
Kendi gülüyordu soğuk karanlıkta.
Elindeki kalemi titretiyordu
'Zavallı sanatçı' edasıyla.
Geçen bir yarım asırda
Sitem edeceği birçok şey varken
Farkedilmemişliğin tebessümünü
Hiçbir zaman satmamıştı
Ceketsiz, üşüyen, biçare
Ressam amca.....

Evren Yağcı

Rüya

Hepsi aslında iğrenç bir rüya.
Dışarısı soğuk; her yer kar.
Ben üşüyorum yatağımda.
Lambanın ışığında turlayan bir kelebek,
Kilerden çekirgenin melodisi.
Sabaha kadar
Kar var.
Ben ağlıyorum yorganımla.
Kelebek yoruldu,
Çekirge uyudu.
Hava aydınlanmaya başlıyor.
Yavaş yavaş.
Doğuda köpek sesleri.
Yeni bir gün, yeni bir umut;
Acaba bugün hangi köpek ısıracak beni?
Ya da bana kaç gün daha
Dayanacak bisikletim?

Aslında bunların hepsi güzel bir rüya.
Dışarısı sıcak; Aralık ayı.
Ben titriyorum üşümeksizin.
Lambanın etrafında turlayan o kelebek
Kilerde dans ederek şarkı söyleyen çekirge...
Çoktan ölmüşler.....

Evren Yağcı

Sabaha Karşı...

Ağaran saatlerde uykuya k¼s¼m...
Senin özleminle dolu yüreğim...
Şehir ayaz nöbetlerinde,
Dalgalar öfkeli sitemleriyle
Seni çağırır kollarıma...
Gel Sevgilim!

Hayatında mutlu biten bir masalım...
Konar göğsüne haber güvercinim...
Masal son hüznünde,
Periler sevda denizlerinde
Kavuşmayı öğretirler sana...
Dinle Sevgilim!

Evren Yağcı

Sadece Aşk

Bazen bir alev
Bazen bir buharsın
İçimde.
Bazen yağmur
Bazen dolu yağarsın
İçimde.
Bazen soluverir
O gülpembe yanakların.
Bazen buram buram açar
Türlü biçimde.

Evren Yağcı

Sarı Gondol

Biz ki sarı bir gondolda sabahlardık
Bir zamanları beş kişi.
Güneş farklı doğardı o zamanlar
Çocuksu yüreğimizde.
Gerçek sevinçler kaplardı dağlarımızı;
Yalansız sevişler.
Ağlamanın bile bir türküsü vardı
Mutlu bir kırlangıç ezgisinde.

Biz ki sarı bir gondolda sabahlardık
Bulutlarda son bulurdu hayallerimiz.
Kollarımızı dünyalar kadar açar
Bütün kır çiçeklerini doldururduk.
Hayata umursamazca yan bakardık
Pembe çerçeveli gözlüklerden.
Hayatın kıyamayacağı kadar saftı
soyut dünyamız, saf düşüncelerimiz.

Biz ki sallaya sallaya kırdık birgün sarı gondolu.
Ellerimizde parçalandı birer birer anılarımız.
Gözyaşı dökmenin acısını hissettik yıllar sonra.
Hayat sonsuzlukta paralanmazmış oysa.
Kendimizi hep ufacık zannerderken
Yere yukarıdan bakmaya başladık çok uzaklarda.
Tek geçmişi buram buram özlemek kalırken ortada
Biz kaybetmeye hazırlanıyoruz hergün biraz daha.

Evren Yağcı

Sen

Yuvarlak ay ışığında
Yosunlu dallarıyla
Kızarırdı mimozaları
Sen geldiğinde.

Ufkun semalarına
Kanatlanan hızıyla
Eserdi rüzgarları
Sen sevdiğinde.

Kuru dudaklarına
Soyut varlığıyla
Yağardı yağmur damlaları
Sen üzüldüğünde.

Sana inadına
Bükülen dallarında
Sarırdı yaprakları
Sen küstüğünde.

Kapkara bulutlarla
Beyaz karanlığıyla
Kaplandı yıldızları
Sen gittiğinde.

Evren Yağcı

Sen Olmadığında...

Yansımalarda seni görüyorum.
Bu gece de şiir yazmalıyım.
Senden bahsetmeliyim.
Teninle beraber suya vurmali mısralar.
Birde tabii ki buğulu camlara.
Ve sen akmalısın damlacıklarla
Pencerenin ıslak damarlarından.
Nefesimle artmalı titreyişin,
Sıcaklığıyla yokolmalı gidişin.

Dar sokaklarda seni arıyorum.
Böyle bir gecede seni bulmalıyım.
Seni yaşamalıyım.
Avucumda birleşmeli kıtalar.
Şiir varmalı asıl fikrine.
Ki sen yokolmamalısın bunlarla
Kararsız, düşsel aklımdan.

Evren Yağcı

Sen Tarafım

Bilemezsin Sevdiğim...
Sırf sen incinme diye
Ne dağlar oynattım yerinden.
Ne yangınlar söndürdüm
Sevdanın kalbinde.

Ağladın bir kez diye
Yaşamımı yitirdim
Hergün gazetelerin
Birinci sayfalarında.

Sustun mu kırıldığın an;
Hani şu gözlerini kaçırışındaki
Utangaç kirpiklerinin
Gözyaşlarıyla parladığı zaman
Titrerdi sen tarafım.

Bilemezsin Sevdiğim
Sırf sen sev diye
Ne oyunlar oynadım cazibenden.
Ne yoklar var ettim
Bomboş yüreğimde.

Güldün bir kez diye
Sevinçtan aptal gibi
Ağlayacaktım neredeyse.

Öptün mü birden o an
Hani şu utanmazlığını
Masaya vuruşunu korkusuzca
Sonrada kaçıp gittiğin zaman
Titrerdi sen tarafım.

Evren Yağcı

Seni Kaybetmek...

Seni kaybetmekten korkuyorum!
Her gece odamda ağlıyorum;
Küçüldükçe küçülüyor gözlerim.
Bir yosun kokusu
Güneyden iniyor şehre;
Kaplıyor her tarafı bulutlarla.
Zaten etraf karanlık göremiyorum.
Bir ışık; bir kapı arıyorum.

Seni kaybetmekten korkuyorum!
Dalgalarla birlikte boğuşuyorum.
Bir kutup yıldızı arıyor gözlerim.
Sabaha karşı
Soğuk bir cemre
Puslarla küfleniyor Kaf Dağları'nda.
Zaten bir kutup yıldızım var biliyorum.
Uzaniyorum, çok uzakta; erişemiyorum.

Seni kaybetmekten korkuyorum!
Şanki ateşten bir koltuğa oturuyorum.
Özledikçe seni yazıyor yüreğim.
Bir şeytan her seferinde
Körüklüyor sönmeyen alevimi.
Söndürmeye çalışmaktan alamıyorum kendimi.
Ama daha çok yanmaktan korkuyorum.

Evren Yağcı

Seninle Olan

Kapı çalacak
Ve sen döneceksin.
Bir gece vakti,
Kalbim pususundan
Birden çıkacak.

Güneş bulutlarla
Güneyde buluştuğu zaman
Ve indiği zaman
Yakamoz denize,
Kavuştuğun özlemle
Tekrar seveceksin.

Yuvarlandığımızda
Çınarların tepesinde,
Varacağız ikimizde
Yedi renkli gökkuşağının
Her renginden
Kaydıraklarına.

Kaydığımızda,
İnmiş olacağız Toroslara.
Kış vakti;
Kar olacak tabii;
Üşeyeceğiz iliklerimize kadar.
Ama bana sarılman
Üşümenden değil,
Sevmenden olacak artık.
Ve her geçen gün
Daha çok sevdiğimizde
Biraz daha korkulacak
Soğuk ölümden.

Toroslara gömecekler bizi
Sensiz seni, bensiz beni
Kar yorganımızken
Bana sarılman bile
Üşümenden değil
Sevmenden olacak artık.

Evren Yağcı

Sensizlik Saatleri

Al sana bir Cumartesi daha!
Sensizlik dakikalarının
Akrep ve yelkovan sayesinde
Sağdan sola 360 derece
Yavaş yavaş döndüğü gün.

Biraz sonra güneş batacak
Ve ben bütün gün kumsaldıydım.
Gezdim durdum; çok düşündüm.
Yapımda ve yayında emeği geçipte
Seni benden uzaklaştıran herkese küsüm.

Ve şimdi yine şiir yazıyorum sana.
Gözlerimde akşamdan kalma
Gittiğin günü hatırladıkça akıttığım
Bir damla gözyaşı.
Belki de gözüme bir şey kaçtı;
İki haftadır çıkartamıyorum.

Seni aramadığım için üzgünüm!
Ama bilirsin belki;
Onunda bir özlemi vardır.
Hani duyarsın sesimi
Ama erişemezsin.
Konuşmamdaki yakınlık
Yüzüne nefes değilde
Teknoloji olarak çarpar!
Bunu belki sen farketmezsin;
Sana yeter!
Ama ben senin nefesini özlerim.
Her zaman seni doğal isterim!

Seni aramadığım için üzgünüm!
Ama arasaydım dayanamaz, ağlardım.
Hani onunda bir özlemi vardı ya.
İşte o yüzden!
Ağlamak için sebep yaratmak kolaydır.
Ama bu hiçbir zaman
Benim için böyle olmamıştır.
Biri giderdi, biri gelirdi.
Yada giden geri dönerdi.
Ama senin geri dönmen değil
Gitmemen önemliydi aslında!

Evren Yağcı

Serzeniş

Kışın ortası,
Kar yok.
Lanet olası!
Yağmurum sesinden bıktım.
Bir kervan, bin deve.
Başı ölüm, sonu yok.

Gecenin ayası;
Gitmek ve kalmak.
Olmaz! Etraf karanlık.
Göz yaşı kayası;
Ağla ve haykır.
Kimsecikler yok.

Evren Yağcı

Sessizsin.....

Başını öne eğip oturdun;
Gözlerin burda da kalbin burdamı bilmem.
Gidişine mi haberci bu gözyaşları?
Konuşmamak yoksa kazanmak mı aşklarda?
Sessizsin.....

Dolunay vakti kalbimde ayak seslerini duydum;
Giderken haber vermedin ki engelleyeyim Bitanem
Çekilir mi şimdi derinlerde bu yar ızdırapları?
Cevaplamamak yoksa kazanmak mı aşklarda?
Sessizsin.....

Kanlıca'da boğaza karşı otururum;
Sensiz önümdeki çayı bitiremem.
Bana mı haykırır şu alaturka martıları?
Görmezden gelmek yoksa sebep midir aşklarda?
Sessizsin.....

Güneşi Aşyan'da sensiz doğururum;
Dolunay gider ama ben onu asla özlemem.
Kaybedilmişlikler su yüzüne bir daha çıkar mı?
Kaybetmek yoksa kader mi sadece aşklarda?
Sessizsin....

Evren Yağcı

Sitem

Cehennemi özlersin buralarda;
Bir tomar kırmızı ateşi,
Sırat Köprüsünün altını,
Korkunç şeytanın suratını....
Kaç kere söylersin ama
Anlatamamaktan yakınırırsın.
İlham gelir yine yazarsın.
Yaklaşık bir ay sonra
Sorunların mı şiirlerin mi?
Yoksa ikiside aynı şeymi?

Özlemeyi özlersin bir daha;
Bu mevki karanlık tarafları,
Ezan okunan sabırsız ikindileri,
Kuşların konduğu telgrafın telleri...
Kaç kere söylersin ama
Gülememekten yakınırırsın.
Her geçen gün biraz daha kanarsın.
Yaklaşık bir ay sonra
Kanser mi, verem mi?
Yoksa kader değilde kendin mi?
Bilememekten korkarsın.

Evren Yağcı

Sitem 2

İşte önünde ağlıyorum!
Gözyaşlarımı sil
Ve sende başla ağlamaya!
Başla geçmişindeki lekeleri saymaya!
Karşında sabırla dinliyorum.

Ama konuşmuyorsun görüyorumda!
Sadece beni dinlemek belki hoşuna gidiyor?
Belkide onca zaman boşuna geçiyor?
Sende konuş ki ısıtsın nefesin!
Kusura bakma üşüyorumda!

Evren Yağcı

Son Sefer

Ŗu gemiyle son seferime çıktığımda
Veda mendilleri havada uuŖacak.
Vardiğımda hayalsiz karalara
Kimsesizler bandosu beni karŖılayacak!

Yağdığında yağmur bardaktan boŖanırcasına
Saçlarım toprakla birlikte ıslanacak.
Vardiğımda sabah vakti, ezansız camiye
Tabutumu gzyaŖı dökenler kaldıracak!

O zaman piŖmanlık duyacağım tek Ŗey:
Sensiz cehennem mekanım olacak.
Tanrı bir bahane bulup
Seni yanıma gönderdiği zaman
Cennetin kapıları ardına kadar açılacak!

Evren Yağcı

Son Tükeniş

Hergün bir önceki günü özlüyorum
Hüzünlü gözlerini ağlamaklı düşünerek.
Her saniye yeni bir savaş kaybedip
Kazanabileceğim şeyleri önemsemiyorum artık.
Zırhlarımı taşıyamıyorum tükenmiş omuzlarımda
Ve kaderi deviremiyorum atından!

Seni hala deliler gibi seviyorum biliyor musun?
Yüreğimin tek bildiği bu gerçeğe yaşıyorum.
Yapabilecek pek çok iyi şeyim olsa bile
Geleceğe korku dolu bakışlar atıyorum
Geçmişe olan özlemim kadar içli olmasada.
Ve her gece yıldız kayışında pırıl pırıl,
Yıllarımıza dair bir dilek tutuyorum
Bu son tükeniş aşamalarında.

Evren Yağcı

Sonbaharda Şiir

Her sonbahar sana yeniden aşık olurum.
Bulutlarla birlikte taşınır sevgi damlacıkları.
Düşerken toprağa karanlık gecede ağır ağır
İçimde her sene oluşan köklü bir kahır!
Ve birde yakamozu dağıtan gecenin dalgaları
Ve titreyen, ıslak, zalim dudakların,
Kendiliğinden ellerime kayan soğuk ellerin...
Şimdi zihnimde onlara esir olurum!
Bizi bekler o kemerli beton kubbe.
Ağlar şimdi önümde hasret kuşları;
Gözlerimiz birbirine sabitlenmiş,
Kanatları incindiğinden kenetlenmiş,
Hani şu ezeli yağmura rağmen
Bizim için, böyle sayılı gecelerimizde
Ahenkli melodileriyle mırıldanan kuşlar...
Kendimi onlara karşı savururum
Rüzgar gibi geçmesin diye Aralık!
Olmasına rağmen görebildiğim tek şey karanlık
Elimde kalem, yine şiir solurum!
Şebepli sebepsiz sensindir konuları
Özleminden iliğime kadar üşürüm!

Evren Yağcı

Söyleyiş

Bu akşam
Ölümüne acı çektim.
Bulutlar içinde
Kör bir yola girdim.
Seni kavramak için
Kollarımın arasında
Kendimi şeytana tutsak ettim.

Bu akşam yağmur yağdı
Ve ben ağladım.
Yağmur damlalarıyla
Dost oldu gözyaşlarım.
Kalbimin salıncaklarında
Sevdanla birlikte
İkisini birden
Usulca salladım.

Evren Yağcı

Tatlı Sitem

Kayboldum karanlığında,
Çiçek kokan, yemyeşil
Kendi cennetimde.
Pişmanlık duyamadım,
Gözümü kör eden
Nankör sevgi selinde.

Kaptırdığımda kendimi,
Çok büyütmişüm gözümde
Deli poyrazını.
Gözlerine baktığımda
Farketmeliydim sayende
Oluşan ayazı.

Kaçmalıydım belkide
Esirin olmadan
Serin sahillere.
Salmalıydım kendimi
Bir oltanın ucunda
Uzak uçurumlara.

Esirim artık
Sonsuzluğun donuk
Aşk pıhtısında.
Seninim artık
Sersem et beni
Mutluluk pınarında.

Evren Yağcı

Toprak

Üşüyorum Toprağım, üşüyorum buralarda!
Çıgıran gazellerin altında eziliyorum.
Gözlerimi kapatıp dinliyorum geceyi.
Seviyorum be Toprağım, çok seviyorum.

Umrumda değil Dünya, umrumda değil sen!
Sadece unut geğmişı; unut kendinden.
Şadece gör ve bil ki Toprağım
Özlüyorum buralarda, üşüyorum buralarda!

Sadece bil Toprağım, sadece gör beni!
Sadece yanıbaşıma otur ve dinle beni.
Şende sev Toprağım, sende ölümüne sev.
Özle oralarda, üşü oralarda!

Evren Yağcı

Uçarı Gül

Kimi sevdiğin belli değil!
Bu kalp senin benim değil!
Kalp değil sanki diken!
Uçarı gül....

İstersen biraz da beni sev!
Ama yok, sen git eli sev!
Kırmızı mı, beyaz mı bilinmez!
Uçarı gül....

Hayat bu; hiç çekilmez!
Başkası ile ömür geçmez!
Yapraklarını bensiz soldurma!
Uçarı gül....

Evren Yağcı

Umut

Tekrar gülebilmek önemlidir!
Yepyeni umutlar, gelecek yarınlar için.
Bir tutam ot, bir damla gözyaşı için.
Şimdiyi unutup yarına geçebilmek,
Dalgalar yüzünden kıyıya vurmak....
Gülebilmek önemlidir, gülebilmek!

Alanya'da ağlamak önemli midir?
Bir damla yağmur, bir kum zerreciği,
Kökünden koparılmış bir gelinciği...
Onları alıp uzaklara kaçabilmek,
Sıratın üzerinden çorapsız geçebilmek...
Düşmemek önemlidir o zaman, düşmemek!

Kalabilmek Dünya'da önemli midir?
Bir bulutu, bir böceği,
Tükenmek bilmeyen bir sevgiyi
Hiçbir zaman unutmamayı öğrenmek,
Kötülüklerden her zaman kaçabilmek...
Ölmek önemlidir o zaman, ölmek!

Evren Yağcı

Üstad'tan...

Bir ormanda kaybolmuşuz,
Sen sınıksıkı elimden tutuyorsun.
Birden yıldızların aydınlattığı
Bir düzlüğe çıkıyoruz....
Uzakta denizin sesi
Ve katran kokusu
Sabahı arayan
Meltemin getirdiği....

Cevat Çapan.....Çok büyüksün.....

Saygılar.....

Evren Yağcı

Üzülürüm Ben....

Bizi sadece ölüm ayırabilsin
Olmaz mı?
Ona bile üzülürüm ben
Sen kalbinden başka birşey
Koyma ortaya.
Sadece körfezinin denizi ayıran
O ışıklı sahil kentinde
Yaşadığını biliyim,
O bile yeter aslında.
Ama beni bırakıp gitme!
Ya da git de
Ben üzölmeyeyim diye
Beni sevdiğini söyle
Öyle git!
Ona bile üzölürüm ben.
Ama sakın doğruyu söyleme!
Ben son olarak
Omzuna yakın bir limanda
Ağlarım hıçkırır hıçkırır
Ama sen gevşeme!
Gitme diye yalvarabilir miyim
Son birkez?
Elini tutabilir miyim usulca?
Öper misin beni ağlarım desem?
Sen olmazsan olmaz
Gitme yalvarırım:
Üzölürüm ben

Evren Yağcı

Yağmur

Kapkara bulutlar geldi o akşam.
Yer, gök inledi hasretinden.
Ağaç sevindi, toprak sevindi...
Sonra kesiliverdi aniden.

Kapkara bulutlar gitti o sabah.
Gökkuşığı çıktı gökyüzünde.
Ama ben yağmuru özledim.
Gülücükler silindi yüzümde.

Evren Yağcı

Yalnızlık

Bir gece vakti uyanmaktı yalnızlık.
Elinin terli saçlarına gidişiydi.
Aynaya baktığında O'nu görmeyi arkanda.
Dönüp baktığında çoktan gitmişti.

Yatağının yeni kokusu ydu yalnızlık.
Koklarken O'nun için ağlamaktı.
Üstünün örtülmesini beklemeyi uyuyakaldığında.
Sabah uyandığında üşüyordun; üstün açıktı.

Bir sonbahar akşamıydı yalnızlık.
O'nun dökülen kuru yapraklara bürünmesiydi.
Hemen kırılırdı eline aldığında.
Çıtırtılar kulaklarında O'nun çığlık sesiydi.

Bir masaldı aslında yalnızlık.
Sonunu beklemekten karnın ağrırdı.
Bir varmış, bir yokmuş O'nun için aşk.
Gökten düşen üç elmanında O'nun olmasıydı.

Geleceğin bir parçasıydı yalnızlık.
Saçlarının denize karşı ağarmasıydı.
Yalnızken teklemesiydi kalbinin.
Ölüm nedeninin sonradan anlaşılmasıydı.

Evren Yağcı

Yara

Bu sisli bulvarda
Yaralarım avutur beni.
Sızlarken her adımında
Yüreğimde bir silah sesi;
Geçmişim çaresizlikten,
Ne yaptığını bilmez bir şekilde
Çığlık sesini yankılatır
Gözyaşlarımın son seferini yaptığı
Gecenin sisli bulvarında!
Korktuğu zaman meleklerin
Bir çocuğun çaresiz yarası için,
Tanrı emrini çoktan vermiştir bile!
Ama sen ellerin cebinde,
Son sefer izleri gözlerinde,
Sızlasada yaraların her adımında,
Yürümekten kendini sakın alıkoyma
Bu sisler bulvarında!

Evren Yağcı

Yavru Papatyalar

Çiçeklerin koynuna uzanmışız...
Bahar kokusu teninde...
Ellerinde yavru papatyalar...
Kalbimizde hiç kurumayan
Sevgi zerrecikleri
Bulutlardan bize yağan...
Ve gözlerin;
Hiç gözlerimi kaçırmayan...
Uyanıyorum; yoksun!
Sabahın üçü; üşüyorum
Sensizliğin karanlığında!
Yastığımın altında
Kurumuş yavru papatyalar...
Kahretsin; yoksun!
Ve ben nizasındayım
Gözyaşlarımın geçmiş hatıralarıyla...

Evren Yağcı

Yaz Göçü...

Alanya'dayım; bizim bankımızdayım.
Doğudan rüzgarlarla birlikte...
Karşımda Barbaros
Sağ tarafımda da Kızıl Kule.

Denizde tekneler
Bir o yana, bir bu yana.
Denizin ötesinde Toroslar
Dizilmişler kıyıya.
Hepsi birbirini takip ediyor
Batıdan doğuya.
Büyüyorlar mı, genişliyorlar mı?
Yoksa sadece senin gibi
Çekip gidiyorlar mı?

Ve deniz...
İki adım ötemde.
Bir yeşil, bir mavi,
Rüzgarlarla birlikte kahverengi.
Kıyıya vuran dalgalar
Ve parçaladığı kayalar...
Dayanamıyorum.
Yumuyorum gözlerimi
Ağlıyorum!
Çünkü hepsi ortaya döküyor
Bir miktar yosunlu özlemi!

Ve martılar...
Bugün dalıp balık avlamıyorlar denizde.
Belli ki bugün balık yok sahilde.
Yoksa onlar içinde mi aynı mesele;
Bir yaz günü
Ve ardından habersiz bir
Yaz göçü....

Evren Yağcı

Yıkıntı Yaşamlar

Islak gözlerin kaldığı kentte
Gidenlerin izleri belli olmaz artık.
Toprak kokusunu ilk içine çekendir giden,
Belkide sadece yarınlarını kaybeden
Ümitlerinin habersizce söndürüldüğü insanlık!
Nehirlere boşanır kan
Gencecik yüreklere ulaşmadan.
Sonrası mı koyu karanlık?
Yoksa sadece rivayet mi bu bahane?
Cevabı, Tanrı'nın olmadığını savunduğundan beri
'Hayat Hayaldir' sadece!
Hayaller ümitlerle birleştiğinde
Ama ölüm bunu engellediğinde,
Tanrı'ya sorulacak tek bir sorun kaldığında,
Sebeplerinin 'hiç' olduğu insanlık
Kayar, yıldızların soyutlaştırıldığı
Ayaz gecede ağır ağır.
Tekrar gülümsediğinde bahar
Unutulmak zorunda bırakılır herşey!
Yürekler geçici hazırlanıp,
Geçici sunulmuştur yaşama!
Bu felsefenin zavallı kurbanıdır
Vicdanın huzursuz çığılığı insanlık!

Evren Yağcı

Yokoluş

Bir sevdiğim var yanıbaşımda.
Unutmaya yakın bir aşkım var karşımda.
Daha ne isteyebilirim ki hayattan?
Zaten daha herkes yolun başında.

Belki konuşmak yersiz tenhalarda.
Belki de birden fazla Tanrı var yukarıda.
Belki bu bile kavurur beni cehennemde.
Ben zaten kavrulmuşum özleminle.
O zaman daha ne gelsin başıma?

Ben zaten kavrulmuşum özleminle.
Sıcak bir ilkbahar akşamı
Alanya'nın orta kesimlerinde
Ben yine meyhanelerde.

Ve ben yokolmuşum hasretinle.
Yokoluşunda bir yokoluşu vardı
Bir zamanlar Çayeli'nde.
Yokoluş gibi varoluşlar
Kaybolan yıllara sürgün edildi.

Evren Yağcı

Yorgun ve Soğuk

Yeni bir günün kanat çırpışında
Uykusu hep kanmamış olurdu Güzel Kızın.
Ama inatçı gün ışığı kirpiklerinden süzülüp
Geçemezdi tapılası toprak gözlere.
Herkesi deli ederdi dağınık saçları;
Rastgele kıstırılmış, pembe kedili toka bile
Hissettirmeden kıskanırdı bunları.

Ağlardı her zaman yeni bir gün kaybedildiğinde
Geçmişini arayan, yorgun güzel kız.
Yaşanılan gerçeklerden sökülüp,
Dalardı ne olursa olsun sevdamızın düşlerine.

Ne sadece yeni bir günün kanat çırpışında,
Ne de bu kentin karanlık kuyusunda...
Beni hep özlerdi yorgun yüreğiyle....

Evren Yağcı

Zaman

Ne zaman elimde çiçekler
Koşsam yağmurlu baharlara,
Ne zaman tabanlarım çıplak
Çıksam karlı yollara
Ve ne zaman sevsem ölüme
Lavlar püskürtür yüreğim;
Varır kimsesiz dağlara!

Kötü zaman gelince erir
Kehribar, beyaz bir buz dağı!
Kötü zaman gittikçe kötüye
Öter çığlık içinde albatros kuşları!
Ve kötü zaman iyileşmeye yakınken
Geceleri ağlar şeytan,
Kalır ortada sahte gözyaşları!

Evren Yağcı

Zemheri

Beni sevmen gerekmez
Bundan sonra.
Şunu anladım ki
Sadece yaşam yetiyor bana.
Ama yine de kalbimin bağlanıp,
Güvendiği şey ne ise,
İşte sen O'sun
Sadece bunu anla!
Evde yalnız başına ağlayıp,
İleride dön bana!
Ama hala kalbin ve ruhun
Beni tanımazsa
İşte bu başlangıcın sonu!
O zaman sadece hatırla!
Alanya soğuk ve harap
Evren ise zemherilerde.

Evren Yağcı

Zemheri 2

Herşey daha farklı olabilirdi.
Şimdi ellerim cebimde,
Soğuk sandığım Alanya'da değilde,
Ankara'da mavi ile zemherilerde.
Evet, mavi ile!
Bari yalnız olmazdım yüreğimde.
Alanya'daki gibi kimsesizlik
Vurmazdı beni sahillere.
Ezemezdi bir daha meltemler,
Alamazdı beni ellerine.
Çünkü ben mavi ile zemherilerde.
Gecemde, gündüzümde....
Evet, mavi ile!

Evren Yağcı